

המלווה בצלאל פלדמן (צולו) מספר על ה'תאודור הרצל'

הייתי מלווה באוניית מעפילים שנקראה "תאודור הרצל" אשר הגיעה לארץ באפריל 1947. מפקד האניה היה מוקה לימון. הבריטים תפסו את האניה והיה בלאגן גדול. לפי הוראה מההגנה ארגנו את אנשינו לא לתת לבריטים לעלות על האניה, המאבק נגדם היה חזק מאוד. כמה וכמה ימאים שלהם נפלו אל מי הים, פשוט זרקו אותם. ברגעים הקשים מאוד ברח הצוות הספרדי והסתתר בכל מיני מקומות. כאשר באתי לראות מה קורה עם גשר הפיקוד ראיתי שאף אחד לא נמצא ליד ההגה, לקחתי את ההגה בידי והמשכתי לנווט. המשחתות נגחו באניה רבות ויחד עם זה המשכתי להשיט את האניה. זה נפסק כאשר כמה קצינים בריטיים קפצו על גשר הפיקוד באקדחים שלופים והרגו על המקום שלושה מעפילים שהתרכזו סביבי. הבריטים השתלטו על האניה, אך היה להם קשה למשוך אותה כיוון שהרסנו את כל המכונות של האניה. הבריטים החזירו את המעפילים לקפריסין ואנחנו שלושה אנשים: מוקה לימון, יוש הלוי ואנוכי הסתתרנו בבטן האניה ארבע ימים ולילות, עד שאנשי סולל בונה נתנו לנו סימן בשיר מיוחד ואנו עלינו על הסיפון ביחד עם מנקי האניה וחמקנו לחוף. בכתבה בעיתון "במחנה" מס' 29 ישנו תיאור מפורט של חיינו שם, תיאור זה נכתב ע"י יוש הלוי, שם הכתבה: "שלושה בסליק אחד".